

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113204135
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113204135.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., Bratislava, Panenská 7, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava proti žalovaným: 1/ S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. R. T., C. XXX/X, 2/ O. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. R. T., C. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 6.595,75 eur s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17C/198/2013-59 zo dňa 2.10.2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 40,52 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu, a žalovaným v 1/ a 2/ rade neprisúdil náhradu trov konania. Žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcu v nákladoch za právne zastúpenie vo výške 920,14 eur, a to na účet právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovaným zaplatenia 6.595,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 1.6.2010 do zaplatenia a tiež náhrady trov konania. Nárok odôvodnil tým, že 2.4.2008 uzavrel so žalovanými zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pričom obsahom tejto zmluvy bol úver vo výške 200.000,- Sk, a súčasne záväzok žalovaných nahradiť náklady spojené s úverom formou 60 mesačných splátok po 4.875,- Sk, so splatnosťou prvej splátky 15.5.2008. Tým, že žalovaní neplatili dohodnuté splátky riadne a včas, z dlžnej sumy uhradili 2.066,03 eur, na predžalobné výzvy nereagovali, žalobca odstúpil od zmluvy dňa 12.4.2010, a dňa 31.5.2010 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh sa stal splatným v celom rozsahu. Ku dňu podania žaloby ostali neuhradené záväzky vo výške 6.595,- eur. Z ďalšieho obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd žalobu zamietol z dôvodu námietky premlčania, ktorú súd uznal za dôvodnú. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaní v 1/ a 2/ rade si neuplatnili náhradu trov konania, preto im táto priznaná nebola a pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka, tento si náhradu trov konania uplatnil a tieto pozostávali z trov právnej služby, ktoré boli vyčíslené podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Tarifná hodnota veci bola 6.595,75 eur, a v zmysle § 10 ods. 1 je odmena za jeden úkon 220,77 eur, k tomu režijný paušál za rok 2013 je 7,81 eur. Vedľajší účastník si uplatnil odmenu za úkony, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie z 28.8.2013 a účasť na pojednávaní 2.10.2013, t.j. za 3 úkony po 220,77 eur, 3x režijný paušál po 7,81 eur, spolu 685,74 eur. Ďalej si uplatnil náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 advokátskej tarify, a to za 4 začaté polhodiny, spolu 54,04 eur, ďalej cestovné náhrady za cestu I. - N. a späť 50 km x 2, motorovým vozidlom Toyota RAV 4, EČ SP-111-AH podľa § 15 písm. a) advokátskej tarify (spotreba paliva 8,6 l/100 km, cena PHM 1,258 eur/l x 0,061 = 0,11 eur/km plus 0,18/

km sadzba základnej náhrady = 0,29 km, sadzba 0,29 km x 100 km = 29 eur), spolu trovy 766,78 eur plus DPH 153,36 eur, celkove 920,14 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tomto rozsahu zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal pripustiť dovolanie o otázke, či súd je oprávnený prihliadať na úkony vedľajšieho účastníka uskutočnené do okamihu rozhodnutia súdu o pripustení vedľajšieho účastníctva, keďže mal za to, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Pokiaľ ide o odvolanie, žalobca toto zdôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. t.j., že súd vec nesprávne právne posúdil. Žalobca mal za to, že vznikuté trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za trovy potrebné na účelné uplatňovanie, alebo bránenie práva v tomto konaní, a to z dôvodu, že vedľajší účastník je združením, ktoré sa vzhľadom na cieľ jeho činnosti zaoberá zastupovaním spotrebiteľov v konaní pred súdmi, preto zastúpenie vedľajšieho účastníka možno považovať za duplicitné. Žalobca mal za to, že subjekt, ktorý vznikne za účelom kolektívnej ochrany spotrebiteľov, zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, ako aj za účelom vstupu do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, a teda ktorého hlavným predmetom činnosti je aj zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdom, by mal disponovať najmä personálnym zabezpečením umožňujúcim vykonávanie tejto činnosti, bez potreby jeho ďalšieho zastúpenia. Podľa žalobcu vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/03. Poukázal aj na skutočnosť, že vedľajší účastník vstupuje paušálne do spotrebiteľských konaní, bez ohľadu na stav konania, bez znalosti predmetu sporu, len z vlastného podnetu, bez vedomia a splnomocnenia zo strany žalovaných, bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov, systematicky v konaniach vznáša námietku premlčania, napriek tomu, že na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Vedľajší účastník v konaniach rovnako predkladá vyjadrenia, na ktorých predloženie ho súd nevyzýva, a v ktorých tvrdí skutočnosti, ktoré sú všeobecne známe. Pri takomto konaní vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Úkony vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní neboli potrebné na účelné bránenie práva, a neboli rozhodujúce z hľadiska rozhodovania súdu, keďže súd prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanými v 1/ a 2/ rade.

Ďalej namietal konkretizáciu splnomocnenia pre právneho zástupcu. Zároveň poukázal na ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., na námietku, ktorú dal proti vstupu vedľajšieho účastníka, aj na to, že prvostupňový súd o tejto námietke rozhodol uznesením č.k. 17C/198/2013-59 zo dňa 2.10.2013, ktoré bolo žalobcovi doručené spolu s rozsudkom vo veci samej, to znamená 8.11.2013. Žalobca má za to, že v danom prípade sa vedľajší účastník stal účastníkom konania až po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 2.10.2013, to znamená najskôr 23.11.2013. Mal za to, že súd nemal prihliadať na úkony vedľajšieho účastníka uskutočnené pred 23.11.2013.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznil, že súd vo svojom rozhodnutí prihliadol na námietku premlčania vznesenú žalovanými a vedľajším účastníkom. Žalovaní vzniesli námietku premlčania až po poučení od právneho zástupcu vedľajšieho účastníka pred pojednávaním dňa 2.10.2013, keďže o premlčaní ako právnom inštitúte do tohto momentu nemali žiadnu vedomosť, a boli za poskytnutú pomoc od vedľajšieho účastníka vďační. Tým, že žalobca nepodal odvolanie proti výroku vo veci samej, fakticky uznal, že si voči žalovaným uplatňoval premlčaný nárok. Práve vedľajší účastník poučil spotrebiteľa o premlčaní nároku, teda jeho činnosť bola dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľovi porušovať spotrebiteľské práva v predmetnom konaní. V ostatnom pokiaľ sa uplatnila námietka účelnosti vynaložených trov, poukázal na judikatúru odvolacích súdov v Prešove, Banskej Bystrici, Košiciach, Žiline, Trenčíne, Nitre a Trnave, s dôrazom, že je nepochopiteľné, a priam zarážajúce, že žalobca, ako silná a bohatá nadnárodná spoločnosť, ktorá sa v súdnych konaniach bez akýchkoľvek rozpakov necháva právne zastupovať silnou advokátskou kanceláriou upiera právo na právne zastupovanie bezmajetnému združeniu na ochranu spotrebiteľov.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 212 ods. 2 O.s.p. prejednal vec, v medziach ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania, a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Súd prvého

stupňa správne rozhodol, ak žalobcu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. zaviazal na náhradu trov konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi. Je treba povedať, že žalovaní v 1/ a 2/ rade v tomto konaní boli úspešní, a teda aj vedľajší účastník na ich strane má právo na náhradu trov konania, ktoré bolo treba vynaložiť na účelne uplatňovanie, či bránenie práva. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka treba v tomto prípade hodnotiť ako trovy, ktoré boli vynaložené účelne, a tiež aj počet týchto právnych úkonov je v súlade s priebehom súdneho konania. Výška náhrady trov bola vypočítaná v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Z tohto pohľadu teda neobstoja námietky odvolateľa vzťahujúce sa na neúčelné vynaloženie trov súvisiacich s poskytnutím právnej služby.

V tejto súvislosti odvolací súd upozorňuje aj na tú skutočnosť, že vedľajší účastník zaslal vyjadrenie k návrhu žalobcu, na základe výzvy, ktorá mu bola zaslaná súdom prvého stupňa, a preto v žiadnom prípade takýto úkon nemožno považovať za neúčelný.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny. V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, a má preto právo na náhradu trov odvolacieho konania, a to v zmysle § 142 ods. 1 § 224 ods. 1 O.s.p.. V danom prípade tarifná hodnota zodpovedá hodnote napadnutých trov, to znamená 920,14 eur, tarifná odmena z takejto tarifnej hodnoty je 51,45 eur, ale podľa § 14 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sa táto odmena priznáva vo výške 1/2, pretože ide o odvolanie proti rozhodnutiu nie vo veci samej, takže odmena je potom 25,73 eur, a k tomu sa pripočítava režijný paušál 8,04 eur, čo je 33,77 eur + 20% DPH 6,75 eur, celkove 40,52 eur.

Odvolací súd v súvislosti so žiadosťou žalobcu, aby rozhodol podľa § 238 ods. 3 O.s.p. uvádza, že dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vysloví vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V tomto prípade odvolací súd nerozhodol podľa § 238 ods. 3 O.s.p., pretože nejde o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Je treba zdôrazniť, že v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi vedľajší účastník buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu, pričom vedľajším účastníkom sa stáva v okamihu, v ktorom dôjde súdu jeho oznámenie, že vstupuje na strane niektorého z účastníkov do konania, teda účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôžu byť závislé na tom, či niektorý z účastníkov podá návrh o prípustnosti vedľajšieho účastníka, alebo nie. Z tohto pohľadu teda je evidentné, že treba prihliadať na všetky úkony vedľajšieho účastníka od okamihu, kedy sa ním v súdnom konaní stal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.